

ZENDERKIEKJES

Ode aan V|2

Het meest succesvolle en best gedocumenteerde verhaal van Grauwe Kiekendieven in Vlaanderen, is ongetwijfeld het verhaal van de broedgevallen in onze streek. Dat verhaal begon in 2018 na een melding van Yves Adams die een adult mannetje Grauwe Kiekendief had waargenomen in het broedseizoen.

2018

In Leke (Diksmuide), tegen de grens met Zande, vond onze voorzitter, Geert Martens, samen met 2 partners in crime op 30 juni het eerste nestje Grauwe Kiekendieven in het werkingsgebied van NWG De Kerkuil. Een koppel Grauwe Kiekendieven had een nest gemaakt in een klein veld tarwe. De landbouwer werd verwittigd en het nest kon beschermd worden. Door de expertise van Grauwe Kiekendief, Kenniscentrum Akkervogels in te roepen tijdens de beschermingswerken, werden ook kleurringen opgestuurd om de kiekjes later van op afstand te kunnen volgen. De 4 juvenielen werden op 14 juli geringd door Jeroen Arnoys. Het bleken 3 vrouwtjes en één mannetje te zijn. Het mannetje kreeg de kleurring V|2, de dames droegen respectievelijk V|3, V|4 en V|5.

Het veld werd gedorst vóór alle jongen uitgevlogen waren. V|3 en V|4 vlogen al goed rond, V|2 zat voor het eerst boven op de beschermingskooi terwijl V|5 nog in de kooi zat. Paniek alom toen V|2 zijn

allereerste vluchtpoging deed net toen de dorser ter plekke kwam. Met toestemming van de landbouwer doorzochten we het veld, want een eerste ongecontroleerde vlucht van V|2 resulteerde in een onhandige landing ergens midden in het perceel tarwe. Na 10 stressvolle minuten zoeken, werd de belhamel gevonden en kon de dorser zijn werk doen. Alle 4 de jongen vlogen succesvol uit!

2019

Er werd dat jaar geen broedgeval vastgesteld in onze regio. Er was echter wel een 2de kalenderjaar mannetje dat, samen met een volwassen wijfje, heel de zomer heeft doorgebracht in de komgronden van Lampernisse. Dit mannetje was gekleurringd. De ring is nooit succesvol afgelezen, het enige wat we weten is dat hij zijn wetenschappelijke ring en zijn kleurring aan dezelfde poten droeg als V|2. We kunnen hieruit wel concluderen dat dit, als we enige logica volgen, V|2 moet zijn geweest die hier rondhing. Mannetjes Grauwe Kiekendief zijn trouwens over het algemeen plaatstrouwer aan hun eigen nestlocatie dan vrouwtjes.

2020

In 2020 was het weer prijs met 2 broedgevallen in een grasveld aan de Sint-Sixtusabdij van Westvleteren. Ook het INBO (Instituut voor Natuur en Bos) was hier van de partij om de adulte vogels te vangen en te zenderen. Wat bleek nu? Verwarring troef, want er waren niet 2, maar 3 mannetjes aanwezig! Twee van hen droegen een kleurring. Eentje had ring 1|C en kwam uit

Groningen, de andere droeg de kleurring V|2 en ... was dus het mannetje uit 'ons' nestje in Leke van 2018.

De 3 mannetjes werden gezenderd en al snel werd duidelijk dat V|2 geen deel uitmaakte van de broedkoppels naast de abdij, maar hij passeerde daar wel regelmatig. Hij kreeg de naam 'Arnold' naar de familiaris van de abdij van Westvleteren, die enorm veel interesse had in deze sierlijke vogels. Zelf had V|2 geen partner en zwierf wat rond in West- en Oost-Vlaanderen. Hij overwinterde in Mali aan de rand van een stadje dat Kamoune Kassé heet.

2021

Zendergegevens lieten duidelijk weten waar V|2 was en zo konden we hem bij wijze van spreken te velde opwachteren. Zijn maat 1|C was al enkele dagen eerder ter plaatse en was al met een wijfje aan het baltsen in Westvleteren. Een tweede wijfje werd opgemerkt op 7 mei, maar vloog door tegen de middag. V|2 kwam pas in de namiddag, tegen 14u, aan in Westvleteren, waar zijn mogelijke partner net was vertrokken. V|2 bleef

wel in de buurt van het andere koppeltje en beschermd mee hun nest, dat ook deze keer weer in een grasveld lag. Regelmatig werd hij, samen met 1|C, rustend waargenomen op de palen van de nestbescherming, elk aan een kant van het nest. Opnieuw trok V|2 naar Kamoune Kassé in Mali om te overwinteren.

2022

V|2 is dat jaar het enige gezenderde mannetje dat nog leeft. Eens hij terug was in de buurt van Westvleteren, zochten we hem op om te kijken of hij een partner had kunnen strikken. En jawel hoor! V|2 werd vergezeld door een prachtige dame Grauwe Kiekendief. Ze kozen een nestlocatie uit in een grasveld en het broedgeval werd weer met veel zorg beschermd door NWG De Kerkuil. Op 6 juli werden zijn vier jongen geringd door Wim Bovens. Net als in zijn eigen nestje in 2018 waren er 3 wijfjes en 1 mannetje.

foto: Koen Devos

Bij de poging om het wijfje van V|2 te zenderen, werd V|2 zelf ook nog eens gevangen, gecontroleerd en opgemeten. Hij bleek in goede conditie te zijn. Alle jongen vlogen succesvol uit! V|2 vertrok na het broedseizoen terug naar zijn vaste stekje in Mali om er te overwinteren.

2023

Net op 1 januari, de verjaardag van alle vogels (hun leeftijd wordt normaal gezien weergegeven in kalenderjaren) is V|2 omgekomen in Mali. De zender heeft nog ettelijke data doorgestuurd, maar de accelerometer meter gaf een 'flat-

line' aan. Dat wil zeggen dat er geen beweging meer was van V|2. Met spijt in het hart moeten we hier vaststellen dat hij overleden is. Maar wat zijn we trots op deze kiekendief, die ondanks heel wat tegenslagen een fantastisch nestje van 4 kiekjes heeft grootgebracht! Zijn "zoontje" pronkt dan ook op de cover van dit nummer.

V|2 in cijfers

Geboortedatum: 14-06-2018
Datum overlijden: 01-01-2023
Ouderdom in kalenderjaren: 6
Ouderdom in dagen: 1659
9 keer Sahara overgevlogen
Totaal aantal km's met zender: 27359 km
Aantal dagen met zender: 908
Gemiddelde afstand per dag: 30,13 km
Geschatte afstand tijdens levensloop: 1,25 keer rond de aarde
Offspring: 4

Wim Bovens

LAAT JE IETS NA?

Steeds meer mensen zijn zich ervan bewust dat ze ook na hun overlijden iets zinnigs kunnen doen met hun centen. Hier een zelfgekozen bestemming aan geven en je favoriete organisatie een mooi bedrag nalaten is een uitermate mooi gebaar. Dit is niet alleen het geval bij mensen zonder kinderen maar ook mensen die op pensioen gaan en van wie de kinderen al een poosje het huis uit zijn, kijken vaak uit naar een manier om een maatschappelijk relevant doel te steunen door iets te schenken bij leven (schenking) of iets na te laten na overlijden (legaat). Op die manier kan je de organisatie waarvoor je een hart hebt, verder ondersteunen (ook al ben je er niet meer).

Schenkingen kunnen allerlei vormen aannemen: dit kan via een handgift zijn, waarbij letterlijk een som geld van hand

tot hand gaat of dit kan via een notariële akte gebeuren (voor zowel roerende als onroerende goederen). Schenking bij leven komt weliswaar voor maar is eerder zeldzaam voor een organisatie.

Een nalatenschap wordt na het overlijden verdeeld op basis van wettelijke regels. Er is evenwel de mogelijkheid om via testament (voor een deel) een eigen bestemming te geven aan je eigendommen, dit noemt men een legaat. Dit gebeurt bij voorkeur via een notaris. Op die manier wordt vermeden dat je eigenhandig opgestelde testament verloren gaat of betwist wordt. Zo'n legaat kan gegeven worden onder voorwaarden, bijvoorbeeld voor een specifiek doel of pas ingaan na het overlijden van de partner.

Zowel schenkingen als legaten zijn voor het uitgekozen

goede doel een heel interessante zaak aangezien ze hierop geen schenk- of erfbelastingen hoeven te betalen en de geschonken middelen dus voor de volle 100% in ontvangst krijgen.

Natuurwerkgroep De Kerkuil kan zo'n maatschappelijk doel zijn. Als vzw zijn we een rechtspersoon en komen dus aanmerking om een schenking of een legaat in ontvangst te nemen. We beloven alvast om met zorg de ontvangen middelen te beheren in functie van onze natuurdoelstellingen.

Wie meer info wenst te krijgen omtrent deze materie kan zich wenden tot een notaris of een advocaat, kan zijn vraag stellen via info@nwgdekerkuil.be of informatie vinden op www.mijntestament.be.